

ท่านทราบไหมว่าเกมส์ซ่อนหาเกิดขึ้นครั้งแรกที่ไหน?

วันนั้น พระเจ้าทรงตรัสถามมนุษย์ว่า

เจ้าอยู่ที่ไหน?

คำถามนี้เกี่ยวข้องกับท่านโดยตรง

กลับมา

ที่จุดเริ่มต้นของปัญหาที่เริ่มต้น

ของมวลมนุษยชาติ

เพื่อนำมาซึ่งทางออก

ของชีวิตและโลกใบนี้

WHERE ARE YOU ?

พระเจ้าทรงเรียกชายนั้นและตรัสถามเขาว่า...

“เจ้าอยู่ที่ไหน?” ...

พระธรรมปฐมกาล 3:9

พบกับคำตอบในไบเบิลฉบับนี้

www.ccmthai.org, e-mail: vdo@thaimail.com

“เจ้าอยู่ที่ไหน?”

WHERE ARE YOU?

ในอดีตมีเพลงไทยบทหนึ่งที่มีเนื้อร้องว่า “เธออยู่ที่ไหน?... แล้วก็มิเสียงตอบว่า “ฉันอยู่ที่นี่...” ซึ่งเพลงนี้เป็นบทเพลงที่แสดงออกถึงความรักของหนุ่มสาวได้อย่างน่ารักจริงๆ... แต่สำหรับผมเมื่อได้ยินเพลงนี้แล้วทำให้ผมนึกถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติในครั้งเริ่มแรกของโลก ที่บันทึกในพระคริสตธรรมคัมภีร์ว่า... ในปฐมกาลพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างโลกและสรรพสิ่ง และพระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์เราให้ครอบครองโลกใบนี้ ดังนั้นเราจะเห็นว่าถึงมนุษย์เราจะตัวเล็ก แต่เราก็สามารถที่จะครอบครองอยู่เหนือสรรพสิ่งในโลกได้จริง ๆ ซึ่งถ้าจะพูดถึงผลที่กำลัง เราก็สู้ช่างไม่ได้... ถ้าจะพูดถึงเจ็บปวด เราก็สู้เสียดสีไม่ได้... หรือถ้าจะพูดถึงการดำเนิน เราสู้ปลาไม่ได้ แต่มนุษย์เราก็สามารถที่จะเอาชนะพวกมันและสามารถศึกษาถึงชีวิตของสัตว์แต่ละชนิดรวมไปถึงธรรมชาติทุกสิ่งที่อยู่รอบตัวเรา นั่นแสดงให้เห็นว่า สิ่งที่พระคริสตธรรมคัมภีร์บันทึกไว้นั้นเป็นเรื่องจริงอย่างแน่นอน... และในเมื่อพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นมนุษย์เราจึงจำเป็นต้องให้พระองค์เป็นผู้ดูแลและปกครองชีวิตของเขา ทั้งยังต้องทำตามกฎเกณฑ์ที่พระองค์ทรงกำหนดให้ มนุษย์จึงจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้อย่างมีความสุข แต่พระองค์ก็ทรงให้มนุษย์มีอิสระในการตัดสินใจว่าจะเชื่อฟังพระองค์หรือไม่ ซึ่งพระองค์ก็ได้บอกมนุษย์อย่างชัดเจนว่า ถ้าหากมนุษย์ไม่เชื่อฟังพระองค์ เขาก็จะต้องพบกับความตายอย่างแน่นอน... และเรื่องน่าเศร้าใจก็เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาตินั้นก็คือ มนุษย์คู่แรกที่ชื่อว่าอาดัมกับเอวาได้ตัดสินใจที่จะฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า โดยไปกินผลไม้ที่พระองค์ทรงห้ามตั้งแต่นั้นมาความบาปก็ได้เกิดขึ้นและเป็นเหตุที่ทำให้มนุษย์ต้องเผชิญกับปัญหาและความทุกข์ยากต่าง ๆ และความบาปยังได้สืบทอดมาถึงมนุษย์เราทุกคน เพราะเราจะเห็นว่ามนุษย์ทุกคนต่างก็ดำเนินตามบรรพบุรุษคู่แรกของเรานั้นก็คือ เราได้ใช้อิสระในการตัดสินใจในทางที่ผิด ไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า แต่อยากทำตามใจปรารถนาของตนเองจึงทำให้หลายครั้งเราตัดสินใจทำหลายสิ่งหลายอย่างที่ผิดบาป ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าสิ่งเหล่านั้นไม่สมควรทำ เช่น เรารู้ว่าโกหกไม่ดี แต่เราก็พูดโกหก... เรารู้ว่าโลกไม่ดี แต่เราก็โลภ... เรารู้ว่าอิจฉาไม่ดี แต่ใจเราก็อิจฉา... เรารู้ว่านินทาไม่ดี เราก็ชอบนินทา... เรารู้ว่าดื่มเหล้าไม่ดี แต่เราก็ยังดื่ม... เรารู้ว่าทำให้พ่อแม่เสียใจไม่ดี เถียงพ่อแม่ไม่ดี แต่เราก็ทำ... และยังมีกรกระทำอีกหลายอย่างที่เรารู้ว่าไม่ดี แต่เราก็ทำอยู่เสมอๆ ซึ่งเมื่อมนุษย์ทำบาป ก็คือได้รับการลงโทษเหมือนกับคนที่ทำผิดกฎหมาย ก็สมควรต้องได้รับโทษตามกฎหมายบ้านเมือง เช่นเดียวกัน... พระเจ้าได้ทรงกำหนดไว้ว่า “ค่าจ้างของความบาปคือความตาย” (โรม 6:23) ซึ่งความตายในที่นี้ไม่เพียงแต่เป็นการตายฝ่ายร่างกายเท่านั้น แต่จิตวิญญาณยังต้องไปรับการพิพากษาลงโทษจากพระเจ้าตามการกระทำของแต่ละคน

อีกด้วย และในที่สุดก็ต้องรับความทุกข์ทรมานในนรกตลอดไป... แท้จริงแล้วพระเจ้าไม่ยากให้มนุษย์ต้องรับโทษในนรกเลย เพราะพระองค์ทรงรักมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา แต่เพราะมนุษย์ตัดสินใจที่จะทำบาปเอง จึงทำให้ต้องรับโทษเช่นนั้น และเราจะเห็นว่าเมื่อมนุษย์เราทำความผิดบาป เขาจะรู้สึกกลัว และลึก ๆ ในใจของเขาจะรู้สึกว่าเขาต้องรับผิดชอบต่อความบาปที่ได้กระทำ จึงพยายามหาทางที่จะทำให้บาปของตนเองหมดไป แต่พระเจ้าทรงทราบว่ามนุษย์ไม่สามารถช่วยตนเองให้พ้นบาปได้โดยพระองค์จึงได้ประทานหนทางในการรอดจากบาปให้แก่มนุษย์ โดยทรงกำหนดว่า มีทางเดียวที่มนุษย์จะพ้นจากบาปได้ นั่นก็คือ จะต้องมีคนหนึ่งมาตายแทนเพื่อรับโทษบาปแทนเขา และผู้ที่จะมาตายแทนได้นั้นจะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีบาปเลย ซึ่งพระเจ้าทรงทราบว่า ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถตายเพื่อรับโทษบาปแทนผู้อื่นได้ เพราะมนุษย์ทุกคนต่างก็มีบาปและต้องรับโทษของตนเองอยู่แล้ว ดังนั้นด้วยความรักที่มีต่อมนุษย์ เมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้ว พระองค์จึงได้ทรงให้พระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์มาบังเกิดในโลกเพื่อรับสภาพเนื้อหนังซึ่งมีร่างกายแบบเดียวกับมนุษย์ ก็เพื่อที่จะใช้ร่างกายของพระองค์รับโทษบาปแทนมนุษย์ ในขณะที่พระเยซูคริสต์ทรงดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้ พระองค์ไม่ทำบาปเลย พระองค์จึงไม่สมควรต้องรับโทษ แต่พระองค์ทรงยอมถูกตรึงจนสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ก็เพื่อเป็นการรับโทษบาปแทนมวลมนุษยชาติ พระองค์จึงทรงเป็นผู้ที่ช่วยมนุษย์ให้รอดจากบาปได้อย่างแท้จริง...

เมื่อมนุษย์ล้มลงในความบาปพระเจ้าทรงกระทำอย่างไรแก่มนุษย์?

หลังจากที่มนุษย์ล้มลงในบาปโดยการฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้าแล้ว ทั้งสองก็เกิดความกลัว จึงได้หลบไปซ่อนตัวอยู่ในพุ่มต้นไม้ในสวนนั้นเพื่อให้พ้นจากพระพักตร์ของพระเจ้า พระเจ้าจึงได้ทรงเรียกชายคนนั้น และตรัสถามเขาว่า... “เจ้าอยู่ที่ไหน?” (ปฐมกาล 3:9) ซึ่งคำตรัสนี้ได้บอกถึงความจริงแก่มนุษย์เรา 3 ประการดังนี้...

1. ความบาปทำให้มนุษย์เราถูกแยกออกจากพระเจ้า

แท้จริงแล้วพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์เพื่อให้มนุษย์มีสัมพันธภาพกับพระองค์เหมือนพ่อกับลูก แต่เมื่อมนุษย์เราได้ล้มลงในบาป มนุษย์ก็ถูกตัดขาดจากพระเจ้าทันที... และเพราะเหตุที่พระเจ้าทรงเป็นแหล่งชีวิต ดังนั้นเมื่อมนุษย์ถูกตัดขาดจากแหล่งชีวิต เขาก็จะไม่มีชีวิตอีกต่อไป เวลานี้มนุษย์เราทุกคนเหมือนกับกิ่งไม้ที่ถูกหักออกจากต้น (อิสยาห์ 64:6) ดังนั้นชีวิตของเขาจึงค่อย ๆ เหี่ยวแห้งลง ไม่ว่าจะป็นด้านร่างกายหรือจิตวิญญาณ บางคนก็พยายามที่จะเอากิ่งไม้นั้นไปแช่ในแก้วน้ำหรืออ่างน้ำ (คือการทำดีหรือการทำตามหลักศีลธรรม) ซึ่งดูเหมือนมันอาจจะสดชื่นไปได้สักพักแต่ปลายทางหรือจุดจบก็

ต้องแห้งตายเหมือนกันกับกิ่งไม้ที่ไม่ได้เข้าน้ำ... และเมื่อกิ่งไม้แห้งสนิทแล้ว สิ่งเดียวที่สามารถทำได้ก็คือ ใช้เป็นฟืนสำหรับเผาไฟเท่านั้น ซึ่งก็คือการพินาศในบึงไฟนรกนั่นเอง...

2. พระเจ้าทรงให้โอกาสแก่นุชย์

คำตรัสของพระเจ้าที่ว่า... “เจ้าอยู่ที่ไหน?” นั้นไม่ใช่พระองค์จะไม่ทราบว่ามนุษย์นั้นอยู่ที่ไหน... แท้จริงแล้วพระองค์ทรงทราบว่ามนุษย์อยู่ที่ใด แต่การถามของพระองค์นั้นก็เพื่อเป็นการบอกมนุษย์ว่ามนุษย์เรานั้นได้อยู่ในที่ที่เราไม่ควรจะอยู่ แท้จริงแล้วพระเจ้าทรงให้เราอยู่ในความสว่างซึ่งก็คือพระองค์ปรารถนาให้มนุษย์เรามีการกระทำที่ถูกต้องและดีงาม โดยไม่มีอะไรที่จะต้องปิดบังหรือซ่อนเร้นแต่เวลานี้พวกเราทุกคนกำลังอยู่ในความมืด เพราะมนุษย์ได้กระทำความผิดบาปหลายอย่างซึ่งเขาคิดว่าสามารถซ่อนความบาปเหล่านั้นจากพระเจ้าได้ เราจะสังเกตเห็นว่าเมื่อมนุษย์เราทำความผิดความบาปเราก็มักจะเก็บซ่อนความบาปนั้นไว้ในใจ ไม่อยากให้คนอื่นรู้ว่าเรามีความบาปอะไรบ้าง แต่พระเจ้าทรงทราบ เพราะพระองค์ทรงทอดพระเนตรเห็นถึงความผิดบาปทุกอย่างที่อยู่ในจิตใจของมนุษย์ แท้จริงแล้วพระเจ้าทรงมีสิทธิ์ที่จะพิพากษาความบาปของมนุษย์ได้ทันที เพื่อที่จะลากอมนุษย์ออกมาลงโทษ แต่พระองค์ไม่ได้ทำเช่นนั้น เพราะการที่พระองค์ตรัสถามมนุษย์ว่า “เจ้าอยู่ที่ไหน?” เป็นการชี้ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงมีความรักและเมตตาต่อมนุษย์... พระองค์ยังทรงให้โอกาสแก่เขาที่จะตั้งต้นใหม่... พระองค์ยังทราบว่าจิตใจของเขาเป็นอย่างไร?... มีอะไรซ่อนอยู่บ้าง?... ขอเพียงแต่เขายอมก้าวออกมาจากที่ซ่อน แล้วยอมรับผิดต่อพระองค์ พระองค์ก็จะทรงยกโทษให้อย่างแน่นอน... ท่านทราบไหมว่าตราบาดที่เซลล์ในกิ่งไม้ที่ถูกหักออกยังไม่ตายสนิท มันก็ยังมีความหวังที่จะกลับไปงอกขึ้นกับต้นซึ่งเป็นแหล่งชีวิต มันและสามารถกลับมามีชีวิตได้อีกครั้งหนึ่ง แต่ถ้าเมื่อไหร่ที่เซลล์ทุกเซลล์ตายสนิทแล้ว ต่อให้คนช่างขนาดไหนก็หมดปัญญา เช่นเดียวกัน...ตราบาดที่มนุษย์คนนั้นยังมีลมหายใจอยู่ เขาก็มีโอกาสที่จะกลับมาหาพระเจ้า และรับการอภัยโทษจากพระองค์ แต่ถ้าหมดลมหายใจเมื่อไหร่ก็หมดโอกาส เมื่อนั้น... เมื่อเป็นเช่นนี้ ท่านจะรอช้าอยู่ทำไม?... รีบหันกลับมาหาพระเจ้า และทูลขอความช่วยเหลือจากพระองค์เถิด...

3. มนุษย์มีอิสระในการเลือก

คำตรัสที่ว่า... “เจ้าอยู่ที่ไหน?” ของพระเจ้านั้นกำลังบอกเราว่าพระเจ้าไม่บังคับมนุษย์ ถึงแม้พระองค์จะทรงบังคับได้ก็ตาม แต่พระองค์ทรงให้อิสระแก่นุชย์ ว่าเขาจะใช้อิสระในการเลือกของเขาอย่างไร? จะก้าวออกมารับความรอดจากองค์พระเยซูคริสต์ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่เขา หรือจะปิดซ่อนความผิดบาปของคนอีกต่อไป การตัดสินใจเป็นของเขา

ผู้อ่านที่รัก... วันนี้เราทุกคนต่างก็ทำบาป และกำลังมุ่งตรงไปสู่บัลลังก์พิพากษาของพระเจ้า แต่ก่อนวันนั้นจะมาถึง พระเยซูคริสต์ได้เข้ามาในโลก และบอกพวกเราว่า “เราสามารถรับโทษบาปแทนท่านได้ ท่านต้องการไหม?”... การตัดสินใจเป็นของเรา ถ้าเราไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพระองค์ เราก็ต้องรับโทษตามการกระทำของเราเอง แต่ถ้าเราต้องการ พระเยซูคริสต์ก็จะเอาความผิดบาปของเรา มาวางไว้บนกระดากของพระองค์ ที่ไม้กางเขน จึงเป็นที่ที่พระเยซูคริสต์ได้ทรงจ่ายหนี้บาปแทนเราไว้กับการพิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้า เพื่อเราจะไม่ต้องรับโทษบาปอีกต่อไป แต่พระองค์จะทรงประทานชีวิตนิรันดร์ให้แก่เรา เพื่อเราจะสามารถอยู่ในสวรรค์กับพระองค์ตลอดไป เวลานี้พระเจ้ายังคงตรัสถามประโยคนี้ในจิตใจของมนุษย์ทุกคนว่า... “เจ้าอยู่ที่ไหน?”... ท่านได้ยื่นไหมครับ?... พระองค์ทรงให้โอกาสแก่ท่าน พระองค์ทรงทราบว่าท่านมีความผิดบาปมากมายซ่อนอยู่ในชีวิต อย่าเก็บซ่อนความผิดบาปอีกต่อไปเลยครับ! รีบตัดสินใจที่จะก้าวออกมา ขอมสารภาพความผิดบาปของท่านต่อพระเจ้า และทูลขอความช่วยเหลือจากพระเยซูคริสต์เดี๋ยวนี้เถิด ก่อนที่จะสายเกินไป พระองค์ยินดีที่จะรับโทษความผิดบาปแทนท่านอย่างแน่นอน...

ถ้าท่านปรารถนาที่จะต้อนรับพระเยซูคริสต์เพื่อให้พระองค์เป็นผู้ช่วยท่านให้รอดจากความผิดบาป ขอให้ท่านอย่ารอช้าที่จะอธิษฐานต่อพระองค์ดังนี้...

“ข้าแต่พระเจ้า... บัดนี้ข้าพระองค์ได้ทราบแล้วว่า พระองค์ทรงเป็นผู้สร้างชีวิตของข้าพระองค์ แต่ข้าพระองค์ได้ปฏิเสธพระองค์และทำความผิดบาปมากมาย แต่ในวันนี้ข้าพระองค์ขอขอบคุณพระองค์ที่ได้ทรงโปรดประทานพระเยซูคริสต์เพื่อมารับโทษแทนข้าพระองค์บนไม้กางเขนขอพระองค์ทรงโปรดยกโทษความผิดบาปให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด... ข้าพระองค์ขอเชื่อฟังในพระองค์ตลอดไป ขออธิษฐานในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้า อาเมน”...

ถ้าท่านได้ทูลต่อพระองค์ด้วยใจจริงตามข้างต้นแล้ว ขอให้ท่านมั่นใจเถิดว่าพระเจ้าได้ทรงยกโทษความผิดบาปให้แก่ท่านแล้วอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นท่านจึงรอดพ้นจากการพิพากษาโทษอย่างแน่นอน และบัดนี้พระเจ้าจะทรงดูแลชีวิตของท่าน และจะทรงประทานกำลังให้แก่ท่านที่จะดำเนินชีวิตในโลกนี้อย่างถูกต้องต่อไป ท่านสามารถที่จะติดต่อเพื่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ฟรี เพียงแต่เขียนชื่อที่อยู่ของท่านให้ชัดเจน แล้วส่งไปตามที่อยู่ด้านล่างในใบตัดสินใจ....

ใบตัดลิ้นใจ

ข้าพเจ้าได้เขียน "เจ้าอยู่ไหน" แล้วแล้ว

ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า
 ข้าพเจ้าสนใจอยากทราบเรื่องมากกว่านี้ โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าเพิ่มเติม
 โปรดส่งบทเรียนทางไปรษณีย์ให้ข้าพเจ้าฟรี
 ข้าพเจ้าอยากไปฟังไปเยี่ยมบ้าน
 ข้าพเจ้าสนใจอยากเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักร

โปรดติดเครื่องหมาย X ใน แล้วส่งใบตัดลิ้นใจนี้ไปยังสถานที่อยู่ด้านล่างนี้

ชื่อและนามสกุล.....

อายุ..... บ้านเลขที่.....

ซอย(ตรอก)..... ถนน.....

หมู่บ้าน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัส..... โทรศัพท์.....

ติดแสตมป์

สนใจติดต่อซื้อใบปลิว

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมการประกาศในกลุ่มคริสตจักร CCMA 117/117 ซ.ชาตะผดุง 15
 ถ.ชาตะผดุง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร.043-228-969 Fax 043-225-861

ผู้เขียน : นิกิต สิทธีจริยาภรณ์ www.ccmathai.org e-mail: vdo@thaimail.com